

нововведенням є Закон України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні» від 15.07.2021. Закон визначає організаційні, правові та фінансові засади функціонування правового режиму Дія Сіті, що запроваджується з метою стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні шляхом створення сприятливих умов для ведення інноваційного бізнесу, розбудови цифрової інфраструктури, залучення інвестицій, а також талановитих спеціалістів.

Згідно із Законом, «відносини щодо набуття та втрати статусу резидента Дія Сіті, відносини за участю резидента Дія Сіті та щодо участі у статутному капіталі резидента Дія Сіті регулюються Конституцією України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, що визначають особливості оподаткування резидентів Дія Сіті, іншими законами та підзаконними нормативно-правовими актами, а також міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України».

---

1. Закон України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні» від 15.07.2021 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1667-20#Text>

2. Основи ІТ-права Харитонова О.І., Бачинський Т.В., Радейко Р.І. 208с

3. Information Technology Law: 6th Edition by Ian J. Lloyd : Oxford University Press, USA; 6 edition, 2011. – 640 p.

Назарій РАБУШКО

курсант факультету підготовки
фахівців ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Науковий керівник:

Максим ШЕВЯКОВ

старший викладач кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ COVID 19

Пандемія COVID 19 викликана коронавірусом SARS-CoV-2 виявилася для людства значною мірою несподіванкою. Встановлення карантину потягло заборони та обмеження низки прав приватної особи. Такі обмеження

припускаються тимчасовими, але ніхто не може прогнозувати, скільки триватиме криза та якими будуть її реальні масштаби.

Розглянемо питання реалізації освітнього процесу з метою дослідження співвідношення теоретичних аспектів та практичних проблем права особи на освіту під час дії карантинних обмежень, визначення й охарактеризування форми навчання, які забезпечують право особи на освіту, окреслення їхніх переваг та недоліків.

Право на освіту – явище унікальне, оскільки є одним із основоположних прав. Зазвичай ми розглядаємо освіту як специфічне суспільне благо, отримання якого неможливо без цілеспрямованих, систематичних і активних дій особи, що обумовлює необхідність покладання на особу ряд обов'язків з отримання блага. Якість та доступність освіти напряду впливає на доходи, зайнятість, розвиток, здоров'я та соціалізацію людей.

Держава зобов'язана забезпечувати закріплене у Конституції право на освіту, але чи здатна вона реалізувати це право в умовах карантину? З концепції освіти як суспільного блага впливає така його властивість, як доступність для всіх. Відповідно до ч. 1 ст. 53 Конституції України – кожен має право на освіту, головне – це право навчатися, без урахування деталей реалізації даного права. До того ж, разом із правом на освіту, держава зобов'язана забезпечити відповідні гарантії отримання освіти. У ч.2 визначено, що держава забезпечує доступність і безоплатність освіти (від дошкільної до післядипломної), а також надає державні стипендії та пільги учням і студентам. [1]

Міністерство освіти визначило, що до завершення карантинних обмежень, може бути реалізовано дистанційне навчання, шляхом застосування дистанційної форми як окремої форми здобуття освіти. Система дистанційного навчання передбачає застосування викладачами та учнями електронних пристроїв, через що виникає і друга назва – Електронне навчання. Воно включає в себе можливості дистанційної освіти з активним використанням мережевих технологій, через локальну мережу і глобальний Інтернет. Електронне навчання може здійснюватися в режимі реального часу або в режимі самостійного навчання.

Для роботи в нових умовах, окрім забезпечення технічними засобами для віддаленого навчання, не менш важливим є й цифрова грамотність – оволодіння навичками користування цими засобами. За дослідженням, 86% українських викладачів не мали відповідного вміння користування засобами онлайн-освіти на момент впровадження дистанційного навчання.

Європейська комісія впровадила «План дій щодо цифрової освіти на 2021-2027 роки». У ньому акцентують увагу на двох важливих напрямках роботи:

1. Сприяння розвитку ефективної системи цифрової освіти (інфраструктура, зв'язок, технічні засоби, розвиток компетенцій викладачів й

учителів, високоякісний навчальний контент);

2. Покращення цифрових навичок (базові цифрові навички з раннього віку, боротьба з дезінформацією, тощо). [2]

Оскільки світ різко змінився, системі освіти необхідно адаптуватися до більш широкого використання дистанційного навчання, щоб мінімізувати ризик поширення хвороби в навчальних закладах, забезпечуючи при цьому доступність та якість освіти. З огляду на можливі карантинні обмеження та пандемію, освіта потребує необхідної гарантії безпеки, а також оптимальних умов навчання та праці для всіх, хто бере участь у навчальному процесі. На жаль, в Україні не збирається та не досліджується статистика якості дистанційного навчання, тому немає підстав для прийняття рішень щодо покращення ситуації та компенсації наслідків впливу карантинних обмежень на процес навчання. Фактично в Україні немає офіційної інформації, що дозволила б розробити комплексні заходи щодо подолання негативних наслідків поширення COVID-19.

---

1. Конституція України//Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141.

2. The world bank URL: <https://www.worldbank.org/en/news/opinion/2021/04/02/the-impact-of-covid-19-on-education-recommendations-and-opportunities-for-ukraine>.

Діана РОГОЗНІКОВА

студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Лілія ТИМЧЕНКО

доцент кафедри цивільно-правових
дисциплін Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна),
кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА У СФЕРІ КОНТРОЛЮ

Правове регулювання відносин неспроможності та банкрутства суб'єктів господарювання посідає важливе місце у системі державного регулювання економіки України.

Формування та реалізацію державної політики у сфері банкрутства здійснює державний орган з питань банкрутства, повноваження якого з 2011 року покладено на Міністерство юстиції України. З Положення про Мін'юст, затвердженого Постановою КМУ від 02.07.2014р. № 228, вбачається, що